

Michael

č.10 - říjen 2001

SMRT

Navlékám si tě den co den
na ruku jako prsten
abys vždy byla znamením
znamením veliké jistoty
a spravedlnosti tohoto světa
Aby lamy připravenosti
v srdci nikdy nepohasly
už kdysi dávno někteří
navzájem se pozdravovali
Memento mori
A při tom jejich tváře
zářily úsměvem
a duše byla plná pokoje
Protože bez tebe
smrti Kristem přemožená
by nevyrostl ze zrna klas
a zjara by jabloň nerozkvetla
Protože jen přes tebe
cesta se věrným otevírá
do nového Jeruzaléma.
(P.Josef Veselý, Opava)

Společenství se zemřelými

Milí bratři a sestry, “dušičkové dny”, které jsou před námi, nás vybízejí ke vzpomínce na naše zemřelé. Ukazujeme to tím, že na ně nezapomínáme. Zdobíme hroby, stojíme v tichém zamyšlení, modlitbě a uvědomujeme si, co je v životě trvalé, co přežije smrt – a co je chvilkové, pomíjivé.

Zde skutečně už není důležité, **co** zemřelý kdy byl, ale **jaký** byl.

Když smrt odvála plevy, zůstává zrno, jádro: zůstává to, jakým byl, co vykonal. Jakou byl osobností. Ta osobnost zůstává dál a působí dál mezi lidmi, kteří zemřelého znali. Někdy začne dílo zemřelých působit po jejich smrti víc, než oni zmohli za svého života.

Zatímco oni se vracejí ke Zdroji života, tam, odkud přišli na svět, zde na zemi zůstává jejich láska k lidem, které měli rádi. A ti živí to pociťují a vnímají. Nejednou můžeme slyšet: “Můj muž je se mnou. Já se vůbec necítím sama, já vnímám jeho blízkost každou chvíli.”

Zůstává zde i dílo, co kdo za života vykonal pro jiné. Rodina bydlí v domě, který zemřelý otec postavil, opravil, zařídil.

Proto i náš hřbitov není místem nepotřebných věcí. Naši mrtví nejsou pro nás věcí, jsou dál naši, naši lidé. A dál mají vliv na náš život doma, v obci, ve farnosti.

Učí nás, v čem je trvalá hodnota, co přežije i smrt. Učí nás, že láska je elixírem nesmrtelnosti. Učí nás, že děláme-li něco jen a jen pro sebe, rozpadne se to jako domeček z karet, ale to, co děláme pro druhé, to naši smrt přežije.

A tak své zemřelé zahrnujeme dál mezi své přátele, mezi své učitele, mezi ty, co žijí s námi.

Hřbitov – to je velmi vzácná zahrada, pro nás drahocenná, je zde nejvíce květin, je to jakoby chrám, v němž svítí nejvíc světél.

Děkujeme vám, naši zemřelí tátové, maminky, babičky, dědečkové a další a další naši přátelé.

OREMUS PRO INVICEM – MODLEME SE ZA SEBE NAVZÁJEM, SPOJENÍ POUTEM LÁSKY!

otec Miroslav

- 1. LISTOPADU OSLAVÍME SLAVNOST VŠECH SVATÝCH MŠÍ SVATOU V 17.00 HODIN.**
- 2. LISTOPADU SI PŘIPOMENEME PAMÁTKU VŠECH VĚRNÝCH ZEMŘELÝCH. MŠÍ SVATOU BUDEME SLAVIT V 6.30 HODIN A V 17.00 HODIN. PO VEČERNÍ MŠÍ SVATÉ SE KONÁ SVĚTELNÝ PRŮVOD NA HŘBITOV, KDE SE USKUTEČNÍ BOHOSLUŽBA MODLITBY A POŽEHNÁNÍ**

1. 11. ODPOLEDNE A 2.11. CELÝ DEN JE MOŽNO PŘI NÁVŠTĚVĚ KTERÉHOKOLI KOSTELA ZÍSKAT PLNOMOCMNÉ ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI. KROMĚ TŘÍ OBVYKLÝCH PODMÍNEK (SVÁTOST SMÍŘENÍ, SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ, MODLITBA NA ÚMYSL SV.OTCE) JE PODMÍNKOU POMODLIT SE PŘI NÁVŠTĚVĚ KOSTELA OTČE NÁŠ A VYZNÁNÍ VÍRY.

OD 1. DO 8.11. JE MOŽNO TAKTO ZÍSKAT ODPUSTKY, NAVŠTÍVÍ-LI NĚKDO HŘBITOV A POMODLÍ se TAM TŘEBA JEN V DUCHU ZA ZEMŘELÉ

Vzpomínáme na prázdniny

mladší tábor

Ve dnech 6.7.-15.7. 2001 připravila naše farnost tábor pro mladší děti. Dějištěm konání byla vesnice Pavlovice u Přerova, kterou děti znaly již z předešlého roku. Útulný domov na několik dnů nám poskytla tamnější fara, která je pro tábory přizpůsobena. V průběhu 9 dní zde 32 trpaslíků prožilo neuvěřitelná dobrodružství. Naši malí hrdinové statečně procházeli území (Laskavosti, Statečnosti, Nedotčené přírody,...), které je dovedly k vytouženému cíli – k PRSTENU NEVIDITELNOSTI. Na nelehké cestě je doprovázeli elfové, kteří je svými

radami a pomocí učili nepodlehout zlu. Nesmíme zapomenout také na nejhlavnějšího z hlavních, nejmoudřejšího z moudrých, krále Gluma, který celé výpravě velel a jeho dva pomocníky – Pravou a Levou ruku. A jaká by to byla výprava bez pořádné síly? Tu nám dodávali paní kuchařky s kuchtíkem.

A tak Rosničky, Fialoví blesci, Nabušení permoníci a Kelt'áci svou bitvu právem vyhráli a prsten získali. Za svoji udatnost, píli, odvalu a poctivost dostal každý rod od krále Gluma poklad. Je poslední den a tábor končí. Jedinou útěchou nám ale zůstává skutečnost, že za rok jsou tu další prázdniny a s nimi nová dobrodružství.

P. Stodůlková

tábor pro starší

I letos uspořádala staroměstská farnost, jak už bývá pravidlem, letní tábory. Ten pro starší (děti 10 až 15 let) se konal v podhůří Beskyd v malinké vesnici Hodoňovice (okres Frýdek-Místek).

Během 13 dní tu 25 dětí spolu se svými vedoucími a kuchařkami prožilo spoustu krásných chvil, ať už při hrách na louce, na hřišti, v lese, v sále, u táboráku, či na výletech ve Frýdku-Místku (zámek, poutní kostel), na Lysou horu (s překrásným výhledem až na Tatry) a na Hukvaldy (zřícenina hradu, Janáčkova Liška bystrouška). Tábořem nás provázela celotábořová hra "1.křížová výprava do Svaté země". Jako křížáci jsme dobyli město Jeruzalém, vyhlásili jeruzalémské království a kornovali první krále. Tábořníci po splnění úkolů byli pasováni králem na rytíře a polovina dosáhla i hodnosti "markýz".

Za tyto chvíle patří poděkování především vedoucím a kuchařkám, kteří zdarma věnovali svůj volný čas, dále sponzorům – Potraviny Kouřimová, Potraviny Hráčková, Instalátorské práce Jan Vlček, Autodoprava Vybíral a v neposlední řadě salesiánům z Ostravy za poskytnuté přístřeší.

Už nyní se všichni těšíme na příští prázdniny.

GOTTFRID I., ochránce Božího hrobu a král jeruzalémský

Letos pouze jako neutrální pozorovatel

Milí přátelé, bratři a sestry,

Rychlostí blesku se přiblížily prázdniny a s nimi také tábory. Ve St. Městě pořádá již několik let křesťanský tábor K. Psoťka. Ani letošní prázdniny nebyly výjimkou. Letos jsem se ho zúčastnila jako neutrální pozorovatel. A musím říct, že ať to obrátím z jakékoliv strany, jedná se o kvalitní tábor stále. Stále žasnou, kolik tvořivosti se v těch dětech skrývá. A kolik dobra z nich vyzařuje, když my svým příkladem správně jednáme a dobře je vedeme. Je úžasné, jak formou hry se to může projevit. Letos třeba měly skupiny za úkol jít po vesnici a prokázat nějakou službu lidem. Děti se pustily do různých činností, přes nákup v obchodě, plení zahrádky ... a nakonec se dokonce tři skupiny sešly v domově důchodců, kde tamním obyvatelům zazpívaly a zarecitovaly. A lidi byli šťastní... Kolik málo stačí k úsměvu... A děti nemusí nic předstírat. Ale dětská duše je také velmi křehká a zranitelná. Je velmi snadné ji zlomit. Na táboře byly také děti, které po citové stránce velmi strádají. Vedoucí fungují velmi

často také jako maminky a tatínkové. Jenom když si tohle uvědomíme, tak si dokážeme představit, jak je to zodpovědný, náročný, ale také velmi radostný úkol. Vedoucí musí především odsunout do pozadí své já a být k dispozici "svým" dětem neustále. Ano je to i vyčerpávající, ale ta radost nad dětmi, nad jejich úsměvem, vítězstvím, ta všechno překoná. Na druhé straně, vedoucí vědí, do čeho jdou, takže si nemyslím, že by tam byl někdo, kdo by to bral jako břemeno. Já jsem tam byla je den den, ale vyzařovala tam taková opravdovost, že jsem měla pocit, jako bych všechno s těma lidičkama prožívala od začátku. O to taky jde. O opravdovost. Velký dík patří určitě organizátorovi (Kamilovi), vedoucím, kuchařkám, organizátorkám celotáborové hry... Každý totiž, jak zjišťujeme, má tady i ve světě své místo. Každý člověk je důležitý. A hlavně patří velký dík našemu Pánu. Bohu díky.

Letos byl tábor obohacen. O co? O návštěvu O. Miroslava. Byl tam jeden den a měl tam také svůj úkol. Jak jinak než sloužit mši sv. a hlásat Boží slovo.

K. Ďuricová

Mohou nás dělit hranice, ale spojuje jedna Boží láska

Ve dnech 18.9.-25.9.2001 jsme spolu s opavskými farníky putovali k matce Boží v Medjugorje. Myslím si, že nikdo z nás neodjížděl něčím neobohacený, nedotknutý, s prázdnýma rukama. Každého oslovilo něco jiného. Několik svědectví jsme mohli slyšet i při mši sv. v kostele.

Při zpáteční cestě v autobuse jsem všem položila stejnou otázku: "S čím v srdci odjíždíš z Medjugorje?" Někteří z nich vzali papír a pero a tady jsou jejich bezprostřední zážitky:

Pocity mám dobré, především mě oslovila duchovní slova kněží a vezu si domů kousek Panny Marie.

Vašek, Opava

Z Medjugorje odjíždíme se srdcem plným lásky Boží a milostí Panny Marie. Toužíme po tom, aby nás tento vánek Ducha svatého provázel stále v našem domově, při vzájemném soužití v rodině i v dědině. Kéž nám Pán dá na přímluvu P. Marie milost prokazování služby a pomoci všem, kteří to od nás potřebují, slabým a starým. Děkujeme Ti, Pane, za všechno dobré – za Medjugorje.

Manželé Šímovi, Opava

Tato pouť byla pro mě velkým povzbuzením do dalšího života. Medjugorje je pro mě další zkušenost Boží blízkosti.

Katka Psotková, Staré Město

Ve víře, naději a lásce je třeba hledat smysl života. Kdo je nemá, je chudák, kdyby byl sebevětší boháč. Tato pouť přinesla vzájemné obohacení všech poutníků, duševní osvěžení a lázeň pro srdce. Je třeba s Boží pomocí na přímluvu P. Marie se rozdělit o tyto dary milosti v rodinách a mezi všemi lidmi, s kterými se setkáváme.

Mír nalezneme jen u Boha, skrze modlitbu srdcem, skrze půst, skrze smíření s Bohem, až přes své obrácení. Svě každodenní kříže Ti člověk neulehčí, ale jen Bůh, i když to může pak být pomocí Tvého bližního (člověka). Bůh Ti ho posílá. Člověk hříšný pocítí svou malost a opuštěnost vůči Boží vůli. Přesvědčil jsem se, že Láska Boha stvořitele je nekonečná a pomoc Panny Marie nezměrná. Všechno na světě si můžeme koupit, ale sen, chuť a pokoj ne!

Josef Trňák, Staré Město

V mém srdci se probudilo něco, co se nedá popsat pouhým slovem. Snad je to radost z té nepřekonatelné lásky a oběti. Snad je to uklidnění, že stále někdo stojí vedle mě celých 24 hodin denně. Snad je to ... Opravdu se to nedá vyjádřit slovem! Je to něco nadlehčujícího a nádherného.

Ivana Talašová, Staré Město

Děkuji Otci Miroslavovi za to, že mně umožnil účast na této pouti. Tu hloubku pocitů neumím vypsat. Myslím, že jsem dosud nezažila tak velkou blízkost a spojení s Kristem. Matičko Boží, prosím přijď i k ostatním farníkům a veď nás prostřednictvím Otce Miroslava.

Z Medjugorje se vracím úplně jiná. Panna Maria mně dala hodně duševní síly na překonání všeho, co budu muset překonat. Při modlitbě růžence jsem vždy cítila po těle i duši klid a měla jsem pocit, že se Panna Maria modlí se mnou.

Tu milostnou atmosféru z Medjugorje chci donést našim rodinám, aby se dostaly o krůček k Bohu blíž.

E. Sorgeová, Opava

Věříme, že i když zemřel, žije dál...

S Matkou Boží v Medjugorje jsme se rozloučili ranní mší svatou v pondělí 24.9.2001, při které jsem si připomněla svůj úmysl na tento den. Že všechny radosti i útrapy spojené s cestováním autobusem, které z celého srdce nesnáším, budu obětovat za všechny mé drahé zemřelé.

Člověk by si řekl, jaká náhoda? Ale věřící člověk si řekne, že Boží prozřetelnost opět zasáhla ve správný čas.

Při cestě během dopoledne nám P. Miroslav před modlitbou růžence oznámil zprávu, která všechny zasáhla, že P. Tomáš Kudela umírá. Mysleli jsme na něho během modlitby a posledním desátkem bolestného růžence (když jsme dostali zprávu, že P. Tomáš v 11.55 hod. zemřel) jsme doprovodili jeho duši do věčného království.

Co znamenal P. Tomáš Kudela (30.6.1917-24.9.2001) pro každého z nás? Člověka plně nasazeného pro Boží věci, služebníka, který nás skrze svátosti uzdravoval plných 16 let kněžského působení ve Starém Městě a pro mnohé z nás spoustu osobních zkušeností...

Není v mé moci vyjmenovat všechno, co pro nás tento Boží muž vykonal, Bůh sám se oslavil a oslavuje na jeho dobrém díle.

Vezměme si však za svou prosbu P. Františka Petříka při requiem za P. Tomáše: Ted' se ještě modleme nějaký čas my za něho, kdy se jeho duše očišťuje od zbytku lidských slabostí. To proto, aby se pak on, už čistý, mohl přimlouvat u našeho nebeského otce za nás”.

GG

Dokud se zpívá, ještě se neumřelo

Troufám si říct, že schola je pro farnost požehnáním. Myslíte, že je těžké scholu založit? O co se vlastně jedná? Když se najde ve farnosti pár dětí, nebo mladých lidí, kteří mají alespoň trošku hudební cítění a jsou ochotni dát něco ze svého volného času pro Boží dílo a pro radost druhým, je problém vyřešen a schola je na světě.

V naší málopočetné schole jsme nacvičovali v minulém školním roce ordinaria a žalmy. Rád bych tímto poděkoval všem, kteří do naší malé scholy chodili.

Chcete rozšířit naše řady? Rád uvítám v naší schole každého, kdo má v sobě alespoň trošku vztah k hudbě a ochotu obětovat část svého volného času ke zkrášlení liturgie. V tomto školním roce se budeme scházet vždy v pátek v 16.30 hod. v kostele.

Na závěr bych snad jen doplnil, že pokud jakákoliv, byť sebelepší lidská činnost není podložena modlitbou a důvěrou v Boží pomoc, je veškeré naše úsilí marné.

J. Plevák

Katedrála sv. Václava v Olomouci čeká na naši pomoc

“Pane, miluji krásu tvého domu a místo, kde sídlí tvá sláva. Jak milý je tvůj příbytek, Pane zástupů, má duše touží a prahne po síních Páně... Radostně půjdeme do domu Pánova!”

S naléhavou prosbou v duchu slov Písma sv. se na nás opět obrací Mons. Josef Hrdlička, pomocný biskup olomoucký a děkan Metropolitní kapituly v době, kdy potřebuje katedrála nejvíce naší pomoci. Olomoucká katedrála je v procesu generální opravy vnějšího pláště. Výdaje jdou do desítek, ba stovek milionů. Výsledek obnovy už začíná být vidět. Větší část peněz slíbil uhradit stát, protože jde o významnou kulturní památku. Ale i my, věřící lid, máme projevit svou lásku k Božímu domu a vyjádřit ji obětmi.

Velký dík patří všem nemocným a trpícím, kteří na tento úmysl obětují své kříže a také všem, kteří se za toto dílo obnovy modlí!

Děkujeme předem i Vám všem, kteří přispějete finančně, i když často z Vašeho nedostatku. Přijměte prosím přátelskou výměnu darů, z olomoucké strany aspoň symbolickou.

Finanční dar 1000 Kč bude odměněn barevnou skládací maketou katedrály a knihou Jana Žáčka KATEDRÁLA. Dárci v knize najdou i děkovný list za pomoc katedrále a jejich jména budou zapsána v dómské kronice dárců.

Makety i knihy je možno si dopisem objednat na adrese: Metropolitní kapitula u sv. Václava v Olomouci, Wurmova 9, 771 01. O vyřízení objednávky se postará naše kapitula, peníze /přiloženou složenkou/ zašlete až dodatečně. Je to právě Metropolitní kapitula u sv. Václava,

která spravuje katedrálu a nese odpovědnost za její stav. Zdá se, že od papežské návštěvy před 6 lety stojíme před dalším úkolem mimořádného významu, náročného organizačně i finančně.

Věříme však, že rodina Božího lidu naší olomoucké arcidiecéze nezklame a podpoří dobré dílo, jehož cílem je oslava Boží a naše posvěcení.

Pozvání

*Centrum pro rodinný život Vás srdečně zve v sobotu 24.11.2001 od 9.30 – 13.00 hod. na **Setkání rozvedených a osamělých rodičů.***

Místo konání: Arcibiskupská kurie, sál II. patro, Biskupské nám. 2, Olomouc

Program: Jeho jizvami jsme uzdraveni – P. Augustin Šváček OFM Cap. Setkání je určeno i ovdovělým a svobodným rodičům.

Zůstat doma by byla chyba!

Neříkej „Otče...“

Italské nakladatelství Edizioni San Paolo uveřejnilo originální znění modlitby Páně, které již dlouhá léta zdobí vývěsní štít jednoho italského kostela. Text zní:

*Neříkej: **Otče***

Když se nechováš každý den jako jeho dcera, jeho syn

*Neříkej: **Náš***

Když žiješ jen svůj egoismus

*Neříkej: **Který jsi na nebesích***

Když máš v hlavě jen pozemské věci

*Neříkej: **Přijď Tvé království***

Když Tě zajímá jen materiální úspěch

*Neříkej: **Bud' vůle Tvá***

Když ji odmítáš, je-li Ti nepříjemná

*Neříkej: **Dej nám chléb náš každodenní***

Když se nezajímáš o hladovějící

*Neříkej: **Neuved' nás v pokušení***

Když pokračuješ v hříšném životě

*Neříkej: **Zbav nás ode zlého***

Když nekladeš odpor zlu

*Neříkej: **Amen***

Když věty Otčenáše nebereš vážně

(Přeložil F. Ingr z Freude und Hoffnung<2/2001)

Blahopřání

Dne 25.10.2001 oslavila 80.let života naše věrná dopisovatelka farního časobisu sestra Františka Hulíková. Přejeme jí, aby byla i nadále tak příkladným a živým článkem naší farnosti.

redakce

Své příspěvky můžete zasílat na adresu :

Gabriela Gottwaldová, Seés 1970, Staré Město

tel. 54 16 60 nebo 0604/33 64 66

šéfredaktor : Gabriela Gottwaldová

církevní schválení: P.Miroslav Suchomel

grafická úprava + tisk : Ing. Vojtěch Foltýnek

*<http://staremesto.uhr.cz> **pozor - nová www adresa!***